

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 53.

Sjette Session.

51de Møde.

Tredagen den 9de Marts.

(Fortst.)

Lehmann (fortsat): Hensigten er altsaa, at man skal søge lidt efter lidt at stræbe derhen, at Næringskatten kun kommer til at hvile paa den egentlige Næring. Naar der saaledes, for at anføre det samme Exempel, som den ærede Ordfører brugte, er tre Haandværkere, der drive samme Haandværk med samme Antal Svende, hvoraf den Eine var rig, den Anden velhavende og den Tredie for-gjældet, da bør de, da de have eens borgerlig Næring, svare eens Næringskat, men derimod bør deres forskellige Formue udøve sin rette og naturlige Indflydelse ved Ansættelsen efter Formue og Leilighed, saaledes at den Første f. Ex. kommer til at svare 10 eller 12 Portioner, den Anden 5 og den Tredie slet Intet. Det vil, troer jeg, i praktisk Henseende være overmaade hensigtsmæssigt, thi Ansættelsen vil da ske samtidigt af den Commission, som i alt Væsentligt er sammensat paa samme Maade som den nærværende Næringskatcommission, kun at den vil ledes til at udsønde det secundaire Hensyn til Formuenheden, som allerede nu, om end meget ufuldstændigere, gjør sig gjældende i Næringskatten, og lade dette fremtræde med en langt stærkere Vægt paa rette Sted og paa rette Maade i den anden Colonne, der er forbeholdt Formueskatten. Da ville alle de Næringsdrivende, der ikke have Andet end deres Arbejdsfortjeneste af Næringen, men ikke kunne siges at have nogen egen Renteindtægt af den i deres Bedrift anlagte Capital eller af anden Formue, som de ere uafhængigt af samme,

ene og alene komme til at svare Næringskat, men ikke Kat efter Formue og Leilighed. Andre Næringsdrivende ville blive at opføre paa Listen i begge Colonner, alt efter Størrelsen af deres Næringsbrug og Formuenhed. Endelig ville alle de, som hidtil have været fritagne og altsaa ikke kunne sættes i Næringskat, kun komme paa den anden Colonne (for Formues- og Leilighedskatten). Jeg troer, at man derved vilde kunne faae en god Maalestof, idet man kunde anføre Sammenligninger, om jeg saa maa sige, baade horizontalt og perpendiculart. Naar Udvalget saaledes anseer det for ønskeligt, at den mere formuende Deel af de næringsdrivende Borgere vilde komme til at deeltage i Formueskatten, saa er Hensigten dermed ingenlunde at forstæffe Embedsmænd, Pensionister og Capitalister en Lettelse; thi jeg troer, at selv om Lovudkastet bliver uforandret, vilde det ikke være blevet meget byrdesuldt for disse at udrede deres Andeel, da det, der skal tilveiebringes, ikke er noget stort Bærløb, og da der til dets Udredelse vil være et saa stort Antal af Deeltagere, at hver Portion ikke kan blive betydelig. Men Udvalget antog, at de Næringsdrivendes større Andeel i Hjelpekatten helst burde kompenseres ved at forandre dennes Forhold til selve Næringskatten.

Det er allerede af den ærede Ordfører anført, at man i den Henseende ikke troede allerede nu at burde gjøre noget bestemt Forslag, da Lovudkastet har forbeholdt sig nogen Ret til at forhøje Forholdet fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$. Naar i Lovudkastet dette Forhold imidlertid er knyttet til de Forudsætninger, at „særegne Omstændigheder maatte gjøre saadant nødvendigt“, saa er der aabenbart tænkt paa, at der kunde komme en heel ny Branche til, hvortil Udgif-